

XX.

Mandatum

ad omnes Pastores, & ceteros Curatos circa
 tollendos nonnullos abusus in Administratione

Sacramentorum

de 1749.

CLEMENS AUGUSTUS, &c. &c. Venerabilis ac Docte,
 Devote, Nobis Dilecte! Cura, que Nobis ab Episcopali munere
 Nostro incumbit, non sinit diutius dissimulare Devotioni tue, in-
 congruitates ac pene manifestos abusus quosdam, quos circumstan-
 tiis suscipiendorum aliquot Ecclesiæ Sacramentorum, aut alias Sa-
 cramentarium, à nonnullis adferri, per Nostras Dioceses partim
 fide digna relatione accepimus, & partim Nos Ipsi haud dignanter
 conspeximus.

Sana ipsa ratio, quod Sancta non nisi sanctè tractanda sint, suf-
 ficit ad persuadendum generaliter, quod locus, in quo oporteat
 ipsa universum Sacramenta, quippe certa divinæ gratiæ ad Nos ve-
 hricula, suscipere, alias non congruat, quàm ille, in quo orat Sa-
 cerdos, destinata nempe communibus Fidelium orationibus Ecclesiæ,
 unde ad id subsequenter, quod **CLEMENS** Pp. V. approbante Sacre

Vien-

Viennensi Oecumenico Concilio, sub annum Christi 1311, quoad
 primum Sacramentorum Baptismum statuerat, Ne quis de cate-
 ro in aulis vel cameris aut aliis privatis domibus, sed duntaxat in
 Ecclesiis, in quibus ad hoc fontes specialiter sunt deputati, aliquos
 (nisi Regum vel Principum, quibus valeat in hoc casu deferri, li-
 beri existerint, aut talis necessitas emerferit, propter quam ne-
 queat ad Ecclesiam absque periculo, propter hoc accessus haberi)
 audeat baptizare; & Romana Mater omnium Ecclesiarum, prout
 videre est in ejus Rituali, Authoritate PAULI Pp. V. edito, usu
 habet, neminem in privatis locis baptizari debere, nisi ferrè sint
 Regum, aut magnorum Principum Filii, id ipsis depositibus,
 & dummodo id fiat in eorum Sacellis, seu Oratoriis; & Sancta
 Nostra Colonienfis Ecclesia normam servat in Statutis Synodalibus,
 à recolendæ memoriæ Prædecessore Nostro **MAXIMILIANO HENRI-
 CO**, Archi-Episcopo editis, præscriptam Part. 2. tit. 2. Cap. 9. §. 1.
 Quod, sicut poena suspensionis ab officio pastorali, aliasque arbitra-
 ria, nemo Pastorum aliorumve Sacerdotum quantumvis exempto-
 rum, Baptismi Sacramentum . . . in privatis domibus, aut alio in
 loco quàm in Ecclesia fontem Baptismalem habente, extra gravem
 necessitatem conferre audeat: prout & alter paris memoriæ Præde-
 cessor Noster, **JOSEPHUS CLEMENS**, Archi-Episcopus, in pastora-
 li libro, Agenda vocant, id Parochis ac animarum Curatoribus
 denuo inculcavit, Instructionis de Sacramento Baptismi, n. 39.

¶

ibi

ibi illud Pastores sciant, extra necessitatis casum semper in Templo, non autem in privatis ædibus Baptismum conferri debere. At enim, ut abunde innouit Nobis, sunt per Dioceses Nostras hodie permulti indulgentiores Pastores, alique Baptismatis ordinarii Ministri, & arrogantiores liberorum Parentes, seposito Christi ipsius exemplo, qui Matth. Cap. 3. v. 14. venit à Galilæa in Jordanem, ad Joannem, ut baptizaretur ab eo, prætendentes: à statûs sui conditione, si modò hæc modicè supra vulgus emineat, etiam sine ulla necessitate, liberis suis hoc primum omnium Sacramentorum, in domo sua administrari, prout & illis administratur passim, extra locum sacrum, ac in dictis ædibus privatis. Qua de causa Devotioni Tuæ præcipimus Vice Nostræ omnes ac singulos Parochos, aliosque Baptismi ordinarios Ministros, sub pœnis Tibi visis congruis, quando pro Colonensibus supra memorata Diocæsana Statuta, D. Archi-Episcopi MAXIMILIANI HENRICI, uni & Ordinationem D. JOSEPHI CLEMENTIS, Prædecessorum Nostrorum, eo ipso renovamus, Encyclico Monitorio jubeas, ne citra casum necessitatis gravis, cujuscunque conditionis personarum liberis, imposterum præsumant Baptismi Sacramentum extra locum sacrum conferre.

Quoad Pœnitentiæ Sacramentum; Nixus supra citatâ generali ratione: de Sancto Sacramento concedente loco, in hoc etiam fortiori, quod Minister ejus sit propriè dictus Judex, qui vice Christi

ju-

judicat peccatorem reum & Rei sit venire ad Judicem, non vice versâ, idem Prædecessor Noster D. Archi-Episcopus MAXIMILIANUS HENRICUS, in dictis suis Synodalibus Decretis, Part. 2. tit. 5. Cap. 6. §. 9. salubriter statuit, quod nulli etiam seculari in privatis ædibus, vel alibi quàm in sede ad hunc finem in Ecclesia . . . erecta, . . . liceat Confessiones præsertim mulierum, audire, nisi gravi necessitate aut infirmitate hoc exigente; ac subinde secutus D. Archi-Episcopus JOSEPHUS CLEMENS, in præmemorato libro pastorali, Agenda nuncupant, Instructionis de Sacramento Pœnitentiæ, n. 21. voluit Sacerdotem Nominè publicè in Ecclesia, non in privatis ædibus, nisi ex causa rationabili . . . peccatoribus per Pœnitentiam reconciliandis operam dare; Sed cum jam inaudiamus, contingere sæpe, quod ad Confessiones approbati Sacerdotes, nonnulli super nudo confessorum petro, non aliâ apparente causâ rationabili, de divino suo ministerio nimis demissè sentientes, ad privatas ædes ipsorum pœnitentium accedant, inibique etiam mulierum Confessiones, secretò audire, & Pœnitentiæ Sacramentum ipsis administrare consueverint: Nos pro Colonensibus præcatis Diocæsanis Statutis, Serenissimi Prædecessoris Nostri MAXIMILIANI HENRICI, & Ordinationi Serenissimi JOSEPHI CLEMENTIS, eatenus ac signanter quoad cautelas confessorii, positionis, sicuti confessiones fuerint in privatis ædibus, præsertim mulierum audiendæ, vim novam dantes, Devotioni tuæ presentibus mandamus,

ut

ut Encyclicè subordinatos tibi omnes ac singulos Confessarios, Auctoritate Nostrâ strictim moneas, quatenus hoc Sacramentum non alibi, nisi in Ecclesia loco ad hoc deputato administrant, si nulla causa apparens rationabilis aliud suaderet.

Circa magnum in Ecclesia Dei Sacramentum Matrimonii ratio Sanctitatis loci, pro ipso non minùs convincit, ex quo à Deo in Paradiso Typo Ecclesiæ præordinatum, a Christo Domino postmodum fuit ad numerum Legis novæ Sacramentorum elevatum, ideoque idem bonæ memoriæ Prædecessor Noster, D. Archi-Episcopus MAXIMILIANUS HENRICUS, in sæpe tactis Decretis suis Synodalibus part. 2. tit. XI. Cap. 4. §. 1., approbans laudabilem hujus Nostræ Diocesis consuetudinem: quod Matrimonia in Ecclesia Sacramentorum loco proprio . . . celebrentur, . . . præcipit ne quis absque speciali Sua Licentiâ eam transgredi audeat, aliqui graviter arbitrio suo puniendus; & sequens D. Archi-Episcopus JOSEPHUS CLEMENS gloriosissimæ memoriæ pariter Prædecessor Noster, in pastoralis libro, Agenda vocato, Instructionis de Sacramento Matrimonii n. 7. ordinat, quod Sponsos non in privatis ædibus, sed publicè in Templo solemnè ritu conjungi & benedici debere.

Quando verò in præsentiarum, Ipsi Nos conspeximus, quod quandoque illud, sub proprii Sacerdotis, insigniorum contrahentium, haud fundatas preces, nimium respicientis nuptiali benedictione, Sponsos inter respectivè suscipiantur, ac administrantur in ædi-

bus

bus eorum privatis, ac sine omni necessitate; Nostrum præsens ad Devotionem tuam Mandatum est, quatenus omnibus ac singulis commissæ tibi Diocesis Parochis, nomine Nostrò, sub à te determinandis poenis prohibeas, ne quis eorum Matrimonium contracturis assistere præsumat imposterum in ædibus privatis extra casum necessitatis verificandæ coram Nobis aut te Vices Nostras gerente; sed omnes ac singuli hoc magnum Sacramentum suscipere volentes, illud suscipiant, vel in templo, vel de Nostra aut tuâ Vices Nostras gerentis Licentiâ, ad minùs in Sacello, ad publicum Dei cultum destinato.

Ratione ad hoc Sacramentum, præviorum proclamationum, equidem latere neminem potest, quanti interfit, ut ex serventur, ad Normam sæpe alias in sacris Canonibus recenter in generali Tridentina Synodo, ac novissimè per sæpe dicta Diocesana Statuta Serenissimi D. Archi-Episcopi MAXIMILIANI HENRICI Prædecessoris Nostrî Part. 2. tit. XI. Cap. 2. §. 3. præfixam, cum sint aptissimum medium ad rescindendum, si fortè contracturi ad contrahendum aliquo laborent impedimento, siquidem verò nunc nimiam benignitate aliquorum ex iis, qui Vice Nostra possunt desuper dispensare, & longè magis nimiam dispensari voluntium precum importunitate eveniat, quod usque adeo frequenter quisque super dictis tribus Proclamationibus dispensetur, ut vix non lex loco Dispensationis, Dispensatio loco legis haberi queat;

Dritter Theil.

N

No-

Nostræ ad Devotionem tuam expressæ Voluptatis est, ut in futurum, si quando in duabus ex dictis Proclamationibus causâ tibi rationabili visâ, interveniente dispensandum judicaveris, in tertiâ tamen sine summa necessitate nequaquam dispenses, cujuscunque id petens ordinis aut dignitatis fuerit.

De consequenti ad celebratum Matrimonium solent puerperæ Conjuges, ad normam Ss. Canonum & Nostræ Colonienfis Diocesane Synodi, de 1612. à Parochiali Presbytero solemniter benedici, ramentis autem pastoralis liber Serenissimi D. Archiepiscopi JOSEPHI CLEMENTIS, Agenda vocatus manifestè supponat, Sacramentale istiusmodi peragi de more in Ecclesia; Nobis nihilominus innotuit, ritum hunc à nonnullis eatenus alterari velle, ut subinde Puerperarum Benedictionem, in Curis Parochialibus, & non in Ecclesiis perficere presumant: Qua de re Devotioni tuæ committimus, per hæc scripta provisionem, quatenus Sacerdotes Benedictionem Mulierum post partum non alibi quam in Ecclesia facere audeant,

Denique ad habendam firmiorem observantiam, Ecclesiastici de Paschali Communionem præcepti, laudabilis hujus Nostræ Residentiæ Civitatis consuetudo secum fert, quod in Paschatis præfixâ quindenâ, fidelibus ad suas . . . officii est Parochorum; quatenus eos, quos reperirent salutis suæ immemores, Ecclesiâ talis Præcepto contravenisse, congruis adhortationibus, ad meliora con-

silia,

silia reducant, enim verò, cum istiusmodi secularum recollectianem segnius obiri ex eo liceat argumentari, quod casus haud pridem fuerit auditus, quod quidam per plures annos subsequentes vos Paschalem Communionem non peregerit, quia desuper à proprio Sacerdote communitus fuerit; opportune Vice Nostrâ à Devotione tua mandandum judicamus, quatenus ubi usus distributionis secularum, quæ sit in paschate singulis communicantibus, necdum introductus foret, à Parochis omnino introducat, ubi rursus verò ille introductus est, quotisque Parochis, secularum talium successiva recollectio, Pastoralis Nostrâ Autoritate inculcet. Datum Bonnæ Die 18. Augusti 1749.

(L.S.) CLEMENS AUGUSTUS
Archi-Episcopus & Elector.

C. J. Melchioric.

Cum jam omnium Nostrum sit obligatio, præsens SERENISSIMI Nostrî ORDINARIÏ, Clementissimum districtum Mandatum, eâ quâ par est Reverentiâ & Obedientiâ in omnibus accuratè assequi; Ea propter Vice & Autoritate Altæfatæ SUÆ SERENITATIS ELECTORALIS vobis omnibus id ipsum hæc intimamus, & publicamus, cum monitione seria, ut huic Clementissimo Mandato & Voluntati vos omnes sub poenis inibi insertis constantè conformare, & pro horum omnium memoriâ hanc paginam in Sacrificiâ affigere, ac affixam esse huc referre non omitatis. In quorum fidem hæc manu propriâ subscriptas, confucto Vicariatus Generalis Sigillo communiti jussimus. Paderbornæ 18vâ Octobris 1749.

(L.S.) BERNARD. IGNATIUS WIEDENBRÜCK
Vicarius in Spiritualibus Generalis.

J. A. Dencker.